

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Vugrinec Florijan god. i Agata

UTORAK – 7.30 + Vugrinec Stjepan

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Majcen Katica, Dragutin i Stanko

ČETVRTAK - sv. Ivan Kapistran – 7.30 + ob. Kosec, Hrman i Lacko

PETAK – 17.00 + Labaš Damir i roditelji -proslava 85. god OŠ Trnovec

SUBOTA - sv. Krizant – 18.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 30. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Videc Branko, Julijana i Ćiril

11.00 + Komes Marija god. i Ivan

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00;
ministranit - subota u 10.00.

Župni vjerouauk: četvrtak - u 14.30 pravopričesnici; u 15.30 firmanici

Sastanak Župnog pastorlanog vijeća - sutra (ponedjeljak) u 18.00

Župna statistika za mjesec rujan 2014.

Kršteni: Ante Spajić (Stipo i Svjetlana r. Vurbić), Mihael Skupnjak (Matija i Maja r. Belani), David Glavaš (Petar i Anita r. Jakovljević), Mia Čeviš (Svemir Čeviš i Danijela Novak), Petar Pavlek (Predrag i Petra r. Marković).

Umrli: Štefanija Rihtar r. Delija (1922.), Stjepan Vugrinec (r. 1948.), Nada Marković r. Kobal (r. 1957.), Milka Vugrinec r. Habunek (r. 1934.), Nada Vugrinec (r. 1959.), Nedeljka Magić r. Skupnjak (r. 1947.), Marija Sačić (r. 1938.)

Vjenčani: Krunoslav Skupnjak i Danijela Hajec

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 47 (308)

19. listopada 2014.

29. NEDJELJA KROZ GODINU

Pričesna pjesma

Gospodine,
i ovom nas službom
približi
nebeskoj Crkvi.
Prati nas
vremenitom pomoći
i uči vječnoj mudrosti.

*Knjiga proroka Izajie
Iz 45, 1.4-6*

Ovo govori Gospodin o Kiru,
pomazaniku svome:
»Primih ga za desnicu
da pred njim oborim narode
i raspašem bokove kraljevima,
da rastvorim pred njim vratnice,
da mu nijedna vrata ne budu zatvorena.

Radi sluge svog Jakova i Izraela,
svog izabranika, po imenu ja te pozvah,
imenovah te premda me znao nisi.
Ja sam Gospodin i nema drugoga;
osim mene Boga nema.

Iako me ne poznaš, naoružah te:
nek se znade od istoka do zapada
da izvan mene sve je ništavilo:
Ja sam Gospodin i nema drugoga!«

DJEČAK I STARAC

Jedan je dječak želio upoznati Boga. Znao je da do Boga treba dugo putovati, pa je jednoga dana spremio u svoju torbu kutiju svojih omiljenih kolačića i dvije boce voćnog soka te započeo svoju pustolovinu.

U parku nedaleko svoje kuće ugledao je nekog starca koji je sjedio na klupici i mirno hranio nekoliko golubova.

Dječak je sjeo pored njega i otvorio svoju torbu. Upravo kad se htio osvježiti voćnim sokom, učinilo mu se da je starac gladan, pa mu je ponudio jedan kolačić.

Starac ga je zahvalno primio i nasmiješio se dječaku. Njegov je osmijeh bio tako topao da je dječak zaželio ponovno ga vidjeti, pa mu je ponudio još jedan kolačić samo da bi mu se ponovno nasmiješio.

Dječak je bio presretan. Sjedili su čitavo popodne jedući i smiješći se, bez da su izgovorili jednu jedinu riječ.

Kad je sunce počelo zalaziti, dječak je spremio svoje stvari i krenuo kući. Tek što je napravio nekoliko koraka okrenuo se, potražio natrag do starca i snažno ga zagrljio. Starac mu je uzvratio zagrljaj i darovao najveći osmijeh do sada.

Kada se dječak vratio kući, njegova mama, vidjevši njegovo ozareno lice upita: "Gdje si to bio, da si tako radostan?"

Dječak je odgovorio: „Bio sam u parku i jeo kolačice s Bogom! Znaš što? Bog ima najljepši osmijeh na svijetu!“

Starac se također razdragan vratio svojoj kući. Njegov sin bio je začuđen odsjajem mira i radosti na njegovu licu i upitao ga je: „Tata, gdje si ti danas bio da si tako radostan?“

Starac je odgovorio sa smiješkom: "Jeo sam kolačice u parku s Bogom." Zatim je dodao: „Znaš što! Puno je mlađi nego što sam mislio.“

Bog od nas ne traži velika djela nego predanje i zahvalnost. Njemu ne trebaju naša djela nego naša ljubav. A tu ljubav prema Njemu možemo pokazati ljubeći svoje bližnje. Jer, svi smo mi stvoreni iz ljubavi i naš nas Nebeski Otac sve voli jednako. Zato nemojmo podcenjivati snagu zagrljaja, smješka, ljubazne riječi, uha koje nas sluša, iskrene pohvale ili najmanjeg znaka pažnje jer je to dovoljno da nekome uljepšamo život.

NAŠ ŽIVOT JE U BOŽJIM RUKAMA

Profinjen i elegantan gospodin ostavio dječaka samog u čekaonici na aerodromu i otišao svojim poslom. Dječak je ušao u avion, pronašao slobodno mjesto i zavalio se u sjedalo. Malo je gledao oko sebe, a onda je počeo bojati dječju bojanku.

Dok je stjuardesa davala upute putnicima sjedio je sasvim mirno. Ostao je miran i kad se avion počeo kretati pistom. Za vrijeme leta avion je upao u veliku oluju i počeo se nekontrolirano tresti.

Turbulencije i iznenadna propadanja aviona izazvali su paniku kod putnika. Ali dječak je sasvim mirno sjedio na svom mjestu. Putnica koja je sjedila kraj njega, sva u panici upitala ga: "Ti se ne bojiš?"

"Ne, gospodo, ne bojam se", odgovorio je ne dižući oči sa svoje bojanke.

„Kako to? Zar ne vidiš da smo u opasnosti?“ – reče žena.

Dječak je opet mirno odgovorio: "Ne bojam se zato što imam povjerenja u pilota aviona!" Tim riječima nije uspio na gospodu prenijeti svoj mir, pa je ona dalje nastavila u istom tonu: "Ma, svi mi vjerujemo u ispravnost i izdržljivost aviona, svi mi vjerujemo u sposobnosti pilota... ali ipak... !"

Dječak je tada samo dodao: "Ja se ne bojam jer je pilot aviona moj tata!"

Dokle je god čovjekov život i sigurnost stavljen u Božje ruke, svi potresi i propadanja koje svatko mora iskusiti, idu k sretnom ishodištu.

Dokle god imamo srce molitvom otvoreno Bogu, On nam otvara i čisti staze od svih pogibelji.

Dokle god smo spremni Bogu predati sve naše pothvate i apostolat da ih on vodi i oplođuje, smijemo se nadati i uspjehu.

Mjera našeg uspjeha je povjerenje u Boga. Molimo za taj dar.